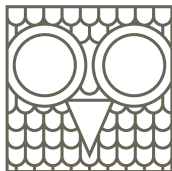

HÖSTKATALOGEN 2016

FÖRLAGET

FÖRFATTARNA
OCH ILLUSTRATÖRERNA
STÅR I CENTRUM AV VÅR VERKSAMHET.

VI ARBETAR UTGÅENDE FRÅN TRADITIONER
FÖR ATT SKAPA NYTT. VI VILL ÖKA
DEN LITTERÄRA MÅNGFALDEN.

VI ÄR ETT FINLANDSSVENSKT
ALTERNATIV, OCH VI ARBETAR
GLOBALT.

SARA EHNHOLM HIELM
Förläggare

TAPANI RITAMÄKI
Förläggare

FREDRIK RAHKA
Verkställande direktör

ANDREA SVANBÄCK
Marknadsföringschef

JONAS FORTH
Digitala tjänster

AMANDA MANNSTRÖM
Trainee

Hjärtat som slår

*A publishing firm is a complicated business which has to buy,
sell and manufacture. What it sells is products of people's imaginations ...
All I have ever been able to do with money is spend it; I loathe responsibility
and telling people what to do; and above all I am incapable
of selling anything to anyone.*

Så skriver Diana Athill i sin kloka och underhållande förläggarbiografi *Stets – an editor's life* (2000). Trots sin påstått totala oförmåga lyckades hon med framgång förlägga författare som Margaret Atwood, V.S. Naipaul och John Updike.

Athill säger många viktiga saker, bland annat säger hon att om man vill ha framgång ska man se till att ge ut de böcker man själv gillar. Det ligger mer än 50 års förläggarefarenhet bakom orden, och det är ett framgångsrecept vi gärna anammar.

Vi är så övertygade att vi tar det i bruk redan i år.

Även om vi är små är utgivningen stor. I höst utkommer hela 15 nya titlar plus några nytryck.

När Förlaget grundades i fjol var det utifrån en stark önskan att kunna skapa en finlandssvensk bokutgivning där författarna står i centrum och byråkratin är lagd i byrålådan. Vi vill ge ut litteratur som är läsvärd också när säsongen är över, läsvärd ett decennium senare, t.o.m. flera decennier senare. Vår första författare kan visa vägen, hon var en stjärna som lyser än. Vi publicerar bland annat två av hennes muminböcker i nytryck i höst.

När en annan klassiker vid namn *Rött och svart* utkom år 1830 (det är många decennier sedan dess och än lever den) ändrade författaren i texten fortfarande i det skede då boken låg på tryckeriet. Vi kan inte lova att vara precis så smidiga, men årslånga väntelistor höjer ingens kreativitet, bara allas puls.

Det finns en kärna i förläggeriet som är oföränderlig: varje bok ska bli så bra som möjligt. Författare måste få skriva vad de vill, i sin egen takt, i vilken genre de vill och med allt stöd som ett professionellt förlag kan ge dem. Det bulande hjärtat är boken som författaren skriver, bilden som

illustratören tecknar. Men för att föra ut böckerna i världen är de globala nätverk, det självförtroende och det kunnande som har byggts upp kring Tove Jansson ovärderliga, bland annat för att det för henne var så självklart att bilderböcker och litteratur för barn och ungdom är konst. Så även för höstens finlandssvenska bokkonstnärer som förvaltar det arvet: Maria Turttschaninoff, Linda Bondestam, Jenny Lucander, Minna Lindeberg, Annika Sandelin.

Vi vill också att litteraturen ska vara en del av samhällsdebatten, närvarande med de kvaliteter som endast litteraturen har – nyansera, visa på gråzoner och ambivalens, bygga nya okända världar. Ge mångtydigheten, djupet och eftertänksamheten som ofta drunknar på nätet. Berätta. Se världen ur en annans ögon.

Världsläget är mörkare än på länge. Det måste finnas någon som säger ja istället för nej, någon som vågar, som inte tänker kortsiktigt och kommersiellt och tunt. Utan som strävar efter det som Peter Mickwitz beskriver hos det sällsynta djuret Integritet (ur *Känslornas mysterier – En naturhistoria* som utkommer i höst):

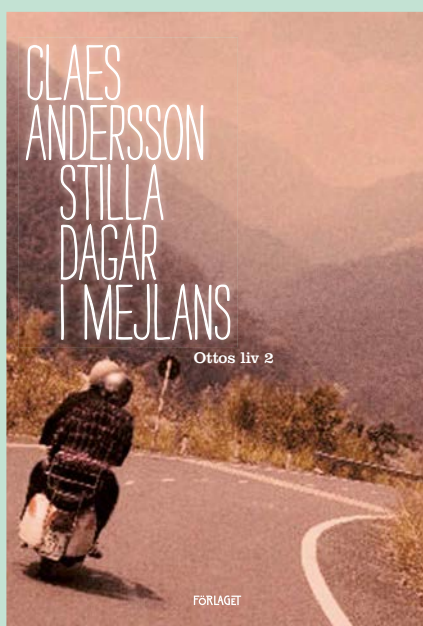
Men även om det är sällan du får se den så är det ändå mera speciellt när Integriteten ser dig, för det finns någonting ovanligt i dess blick, någonting som är oändligt mycket mer än all världens förståelse; den vänlighet dess ögon utstrålar, nästan som när en döende åldring, inte längre fullt medveten om sig själv, ser på ett barnbarn, med gränslös mildhet och helt utan uppfattning om sorg och tid. I bröstet, där under ytan av denna genomträngande gråhet: ett hjärta som slår flera hundra slag per minut; kalla det engagemang, kalla det ursinne, kalla det högmod, kalla det precis vad du vill, men det är oupphörligt Integritet.

Claes Andersson

Claes Andersson, född 1937, är psykiater och psykoterapeut och har varit medlem av Finlands riksdag samt ordförande för Vänsterförbundet och kulturminister. Han debuterade som poet 1962 med samlingen *Ventil* och har sedan dess gett ut 24 diktsamlingar. Han har belönats med bland annat statens litteraturpris och varit nominerad till både Finlandiapriset och Nordiska Rådets litteraturpris. *Stilla dagar i Mejlans* är hans sjätte roman.

Stilla dagar i Mejlans

När jag tänker på döden får jag resfeber.

Otto vet att han ska dö. Kanske inte i morgon, men ganska snart. Redan som liten fick han höra att han har livlig fantasi och nu, ett helt människoliv senare, har han gott om tid att tänka.

Otto tänker på barndomen som var lycklig (eller var den det?), på kroppen som åldras och på Putins avskyvärda annektering av Krim. Han drömmer erotiska drömmar, fantiserar, och minnen ur det förflutna dyker upp: föräldrarna, i synnerhet pappan som länge var så skrämmande men som han hann försonas med, tiden som politiker och vännerna som går bort i rasande takt.

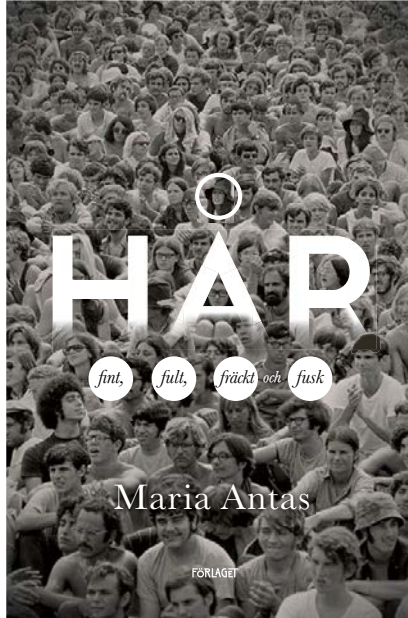
Vi får faktiskt veta hur det är på andra sidan för på slutet genomgår Otto en hjärtoperation och dör under narkosen. Eller snarare tror sig dö. Det är otroligt skönt att vara död. Men lika skönt är det att vakna upp och se barnbarnen hoppa omkring sängen.

Claes Andersson är tillbaka med en skarp och rolig roman. I *Stilla dagar i Mejlans* blandas realistiska vardagsbeskrivningar med absurda möten och resor. Andersson skriver med en komisk underton som får till och med Putin att verka mindre skrämmande.

Maria Antas

Maria Antas, född 1964, skriver associationsrikt, kunnigt och personligt. På kort tid har hon blivit en av våra underfundigaste och mest läsvärda essäister. Maria Antas belönades av Svenska litteratursällskapet för debuten *En stor bok om städning* (2013) som även översatts till tyska.

Hår

*Jag stiger ut i världen med mitt tunna hår,
jämför det med andras, tappar den själsro jag kände
framför spegeln. Jag förstår mig inte på mitt hår.
Jag hatar det inte. Jag bara inte vet hur
jag ska hantera det.*

Varför viker vissa sjalen tätt kring sitt ansikte? Och vad vet vi om kvinnan som slätar ut sin afro med lut och strykjärn? Varför har jag färgat mitt hår, och varför färgar du ditt?

Maria Antas egen hårhistoria börjar på 1960-talet, i ett Finland där det råder brist på stylingprodukter. I boken flätar hon ihop sitt eget hår med allt det som finns runtom: den globala hårkosmetikindustrin börjande från Hans Schwarzkopf, löshårets väg från hinduistiska tempel till Hollywood, svenska popdrottningen Carolas försök att tämja en liten flickas afro, och pagen som symbol för kvinnornas befrielse.

En central fråga är varför kvinnor för att upplevas som vackra och sexiga måste ha långt hår? Antas ser den manliga schablonblicken på kvinnan och hennes hår överallt: i reklamen, i modeindustrin, i konsthistorien.

Boken koncentrerar sig på kvinnans hår, men kastar sidoblickar även på människens frisyrier under olika perioder från Napoleons armésoldater till Malcolm X och Johnny Rotten.

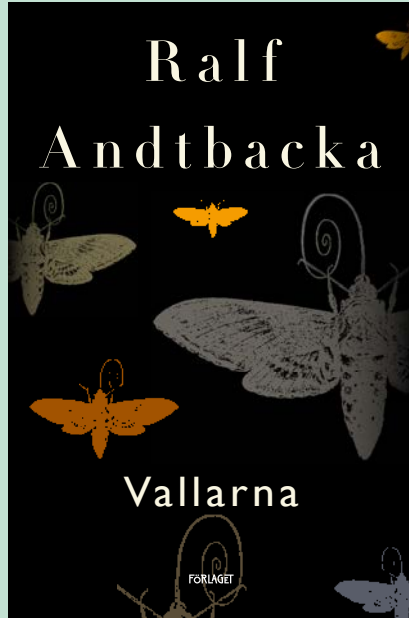
Hårindustrin omsätter 75 miljarder per år idag, år 2020 beräknas summan överstiga 90 miljarder. Ditt hår är inte bara ditt, det är big business och politik.

Ralf Andtbacka

Ralf Andtbacka är född 1963 i Kronoby och bosatt i Vasa sedan 1990. Han debuterade 1994 med diktsamlingen *Öga för öga* och har gett ut nio böcker. Mångsidigt verksam på det litterära fältet sedan slutet av 1980-talet, bland annat som kritiker, redaktör och länskonstnär. Initiativtagare till och konstnärlig ledare för Vasa LittFest (2001–2004) och är en av de drivande krafterna bakom Ellips förlag. Arbetar vid sidan av sitt författarskap som modersmålslärare.

Vallarna

Titlarna på de tre delarna i Ralf Andtbackas nionde bok tangerar stråk eller fält som löper igenom hela diktsamlingen. I den inledande avdelningen, Oskärpan, etableras en karakteristisk skiftning, mellan komprimering och expansion, inzoomning och utzoomning, uppmärksamhet och distraktion.

Ressentimentet, den långa listdikten i samlingens mitt, tycks kunna svälja allt men är samtidigt minutiöst koreograferad. Grundmönstret är det som anges av de tre undertitlarna, två substantiv i singularis, ett i pluralis. Ett kursiverat substantiv flyttas över till följande rad, ibland ordagrant men ofta genom variationer. Dikten kan förstås på olika sätt, som tålamodsprövande rabbel eller semantisk mardröm, en instabilitet som gör att alla ord läcker, glider över i nya utan fäste och slutpunkt, men man kan också uppleva flödet som positivt, en tillåtande öppenhet.

Hos Andtbacka finns alltid en språkmateriell medvetenhet men också förundran över hur denna materia kan användas för att forma en röst, för att förmedla närvaro, för att kommunicera och verka i världen.

Det är svårt i dag att tänka sig någonting annat än ett provisoriskt och pseudointimt tilltal, ett sådant tilltal är också utmärkande för den avslutande delen, som bär samma namn som boken. Det är en resonerande röst, som stundtals är bekännande och närmar sig det lyriska. De som har läst Andtbacka tidigare tycker förmodligen att det är hans typiska diktröst, en manipulerad röst som i förlängningen också manipulerar Andtbacka själv.

Johan Bargum

Johan Bargum debuterade 1965 med novellsamlingen *Svartvitt*. Sedan dess har han skrivit 16 romaner och novellsamlingar – och utöver det även dramatik. Han har tagit emot en stor mängd pris, bland annat Tollanderska priset, och nominerats till Nordiska Rådets litteraturpris och Runebergspriset. Hans verk har översatts till ett flertal språk.

Korta stycken

Johan Bargum har under fem decennier gjort sig känd framför allt som mästerlig novellförfattare. I sin nya bok tar han i bruk ett ännu kortare format. Vissa av berättelserna behöver bara tjugo rader, de längsta går på ett par, tre sidor. Bargum är lika skicklig i sin nya genre, knappheten i uttrycket ger de underliggande känslorna en sprängkraft som känns nästan outhärdlig. Det är som om Bargum inte skrev ord utan andhämtningen mellan dem.

I en av berättelserna kör en son sin far till cancerkliniken. Du måste köra försiktigt, säger fadern, jag vill inte vara med om en krock. Sonen kör försiktigt.

I en annan far och son-historia kommer en liten pojke på sin pappa med att ljuga. Och ”i baksätet satt pojken och världen skulle efter detta aldrig bli som den varit”.

En ung man sitter på restaurang och väntar på sin fästmö. Hon kommer aldrig och han blir allt mer uppgiven. Sakta börjar han upplösas och till slut är han borta. Drinkarna han druckit, vem ska betala för dem?

I Bargums korta stycken är det ofta någon som reser och någon som stannar kvar. Någon har skilt sig, någon hyser ännu hopp om att det ska reda upp sig. Någon ringer mitt i natten. Efter några drinkar. Man tänker så bra då.

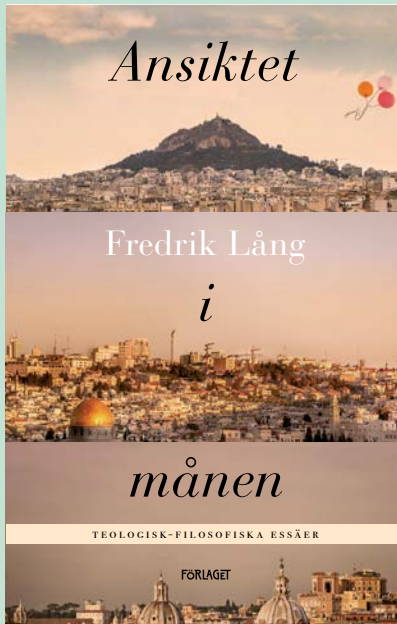
Korta stycken är en samling berättelser om hopp, besvikelse och försoning – en vänlig påminnelse om vikten av att beundra och begrunda även de små skären. Som alltid hos Bargum finns här en befriande humor.

Fredrik Lång

Fredrik Lång, född 1947, är forskare och författare. Hans litterära produktion består av närmare 30 verk i form av idéromaner, essäer, aforismer och filosofiska verk. Fredrik Lång har mottagit många pris, bland annat Statens litteraturpris 1985 för *Sommaren med Sue* och Finlandspriset 2002.

Ansiktet i månen

Teologisk filosofiska essäer

Vår kultur och våra värderingar sägs vila på gamla judisk-kristna och grekisk-romerska betraktelsesätt och normer. Men hur har dessa i sin tur uppstått? Den frågan tar Fredrik Lång upp i sin essä, och visar att det är möjligt att härleda förhållningssätt och tankar i vårt sätt att förstå tillvaron till de upplevelser som judarna respektive grekerna och romarna erfor under den epok när dessa tongivande tankemönster skapades.

Det första kapitlet, Jerusalem, handlar om hur judarnas femtioåriga slaveri i Babylon och fortsatta upplevelse av att vara förtryckta av andra folk påverkade deras sätt att förstå sig själva som underkastade en nyckfull Herre. Det andra kapitlet, Athen, visar hur en helt annan och motsatt mentalitet uppstått i och med att grekerna inte var slavar utan tvärtom höll sig med slavar. Deras mentalitet kom därför att präglas av frihet och självtillräcklighet.

Till slut visar Lång hur dessa två förhållningssätt fusionerades i Rom under namnet kristendom. Den dualismen lever kvar i vår vardag, i våra sekulariserade kristna samhällen.

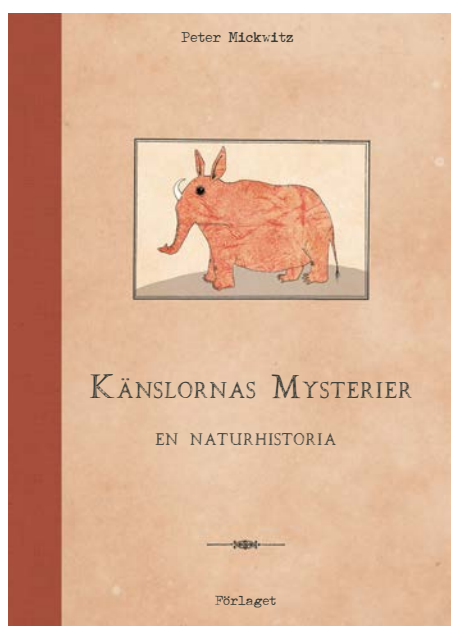
Peter Mickwitz

A full-page photograph of Peter Mickwitz standing against a light-colored, textured wall. He is wearing a dark blue blazer over a dark blue button-down shirt, blue jeans, and black shoes. He has short brown hair and wears glasses. His hands are clasped in front of him. The background is a plain, slightly weathered wall with a small white vent visible in the upper left corner.

Peter Mickwitz har gett ut nio böcker sedan debuten 1991. Han är poet, essäist och prosaist. Mickwitz har tilldelats flera litterära priser både som författare och översättare. Sedan 2014 är han konstnär professor.

Känslornas mysterier

En naturhistoria

Uttråkad

I motsats till småruggiga men coolt avslappnade Kråkor, magistralt förnumstiga Korpar, spetsigt men ändå så pråktigt spatserande Kajor eller metalliskt skarpsint klingande Råkor är Uttråkad en uppspärрад fjäderboll, dock också den grå och svart, även om gråheten och svartheten förefaller vara slumpmässigt ojämnt utspridda över hela fjäder- och dunskruden. Längst inne i den ruggiga bollen döljer sig en liten oansenlig fågel med ljusgrön näbb, små ljusröda ögon och en däst min som på ett kongenialt sätt uttrycker gud-vet-vad.

Förvåning

Liksom man under inga omständigheter någonsin skall väcka Uppmärksamhet är det också bäst att låta bli att väcka Förvåning. Låt Förvåning vakna av sig själv, låt henne vakna till vågornas bekymmerslösa kluckande precis när en len varm vind försiktigt stryker henne över fjällskruden och världen än en gång är som ny och oupptäckt.

Skam

Numera är Skammens huvudsakliga utbredningsområde Europa och Nordamerika. En alldeles speciellt gynnsam miljö har Pustan visat sig vara för den. På Pustan förekommer visserligen också den Större skamlösheten i hela tiden ökande antal. Men de två djuren verkar inte tävla med varandra om vare sig föda eller utrymme utan betar och spatserar omkring i största samtycke. I det öppna och vid-synta Ungern finns gott om plats för en brokig skara folk och få.

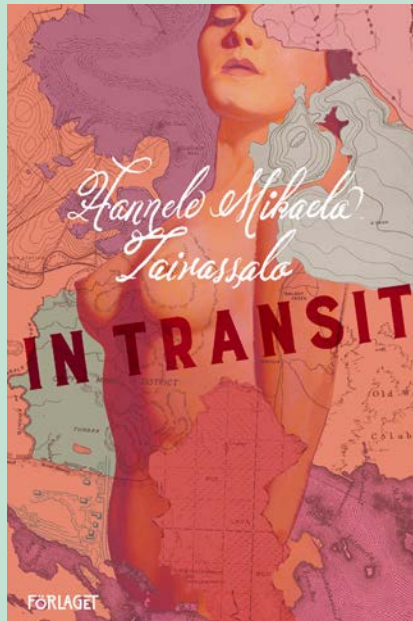
Känslornas mysterier är en samling korta texter där känslor förkroppsligas som djur, växter och mineraler. En bok skriven med humor och allvar om sällsamma ting i naturen som Glädje och Sorg, Ensamhet och Kärlek. Samt många fler.

Hannele Mikaela Taivassalo

Hannele Mikaela Taivassalo är född 1974 och har gett ut romaner, noveller, barnböcker samt skrivit dramatik. Hennes roman *Fem knivar hade Andrej Krapl* (2007) belönades med Runebergspriset år 2008.

In transit

*... hela tiden blickarna som rörde varandra.
Blickar som dröjde. Blickar som blev fuktiga.
Blickar som trängde rakt in.*

På golvet i sitt rum i huset som kallas Sems ligger Galadriel och drömmer om New Orleans, Nordpolen och märkliga platser nära ekvatorn. Några år senare, när hon har flyttat från London via Los Angeles till Bombay, återvänder hon av nödtvång till byn där hon växte upp. Dit har också Vera återvänt, om än för länge sedan, efter att ha levt en del av sitt liv i huvudstaden. Sem ligger i sin säng på övre våningen i huset han själv byggt; hur långt borta han varit, och varifrån han har återvänt, vet egentligen ingen. Och plötsligt finns där också en Främling bland dem.

Hannele Mikaela Taivassalos roman *In transit* handlar om människor i rörelse. Det är en berättelse om att ständigt vara en främling, var man än är, men också om att vara hemma överallt. Framför allt är det en berättelse om begär och att våga låta sig ledas av lusten.

transit [tran's- även -i't] s. -en
• genomförelse av varor el. genomfart av resande genom ett land till ett annat, transito

Tove Jansson

Tove Jansson föddes år 1914 i Helsingfors. Hennes mor Signe Hammarsten var illustratör och fadern Viktor Jansson bildhuggare. Tove Jansson följde med föräldrarnas arbete under hela sin uppväxt och lärde sig teckna i tidig ålder. I ateljéhemmet hölls ofta improviserade fester, hippor, vilket Tove älskade. "De kan räcka många nätter, att vakna och somna igen och gungas av röken och musiken".

Redan under sitt första studieår i Stockholm skrev Tove: "Jag måste bli konstnär för familjens skull." Och det blev hon.

Bildhuggarens dotter

I *Bildhuggarens dotter* ger Tove Jansson en inblick i sin egen barndom som var magisk och mystisk mitt i allt det vardagliga. Tove Jansson beskriver det bohemiska konstnärshemmet på Skatudden i Helsingfors där festerna pågår i dagar men också det betydligt lugnare sommarstället ute skärgården. Både hennes pappa skulptören Viktor Jansson och mamma Signe Hammarsten är centrala personer i berättelsen, liksom hemhjälpn Anna, en symbol för friheten.

Tove Janssons älskade barndomsskildring *Bildhuggarens dotter* utkom för första gången år 1968.

Lyssnerskan

Novellerna i *Lyssnerskan* skildrar udda människor i situationer som är lätt överkliga. *Lyssnerskan* är en bok om kärlek, åldrande, barn, lyckliga och olyckliga, mildhet och vildhet, kvinnan som kunde se döden innan den kom, japanen som sökte efter vilddjurets idé, skräcken hos sprängarens son.

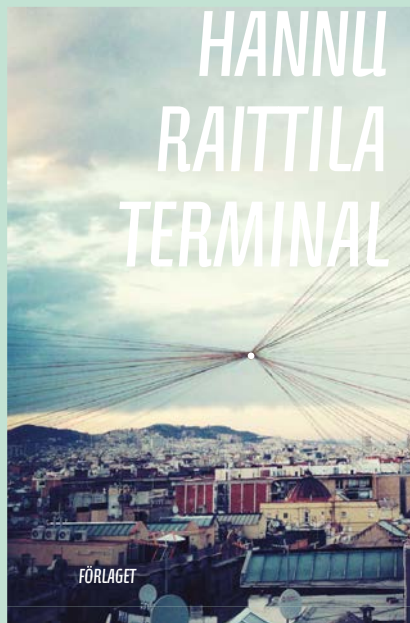
I 18 korta berättelser skildrar Tove Jansson både skygghet och styrka, egenskaper som speglas i hennes exakta och spänstiga språk. Det är en samling lågmälda noveller om vardagslivets mystik. Novellsamlingen utkom för första gången år 1971.

Hannu Raittila

Hannu Raittila, född 1956, debuterade 1993 och har publicerat ett flertal romaner och novellsamlingar, bland annat *Canal Grande* (2001) som belönades med Finlandiapriset. För *Terminal* (Terminaali, Siltala 2013) fick Raittila Runebergspiset, romanen nominerades även för Finlandiapriset.

Terminal

Säkerhetschefen på den palestinska myndighetens ambassad hade sagt att nästan vem som helst kunde döda Laura. De var inte direkt ute efter hennes död, men hon kunde bli collateral damage – ofrivilligt offer, i antingen en israelisk eller islamistisk dödsoperation. Vad händer i så fall med den lilla flickan? Säkerhetschefen slog ut med armarna.

Terminal är en roman om en familj vars medlemmar inte träffats på årtionden, men som plötsligt blir tvungna att avgöra hurdana relationer de har till varandra, och vad som är viktigt i livet.

Terminal är en roman om globaliseringen och det dyra pris som enskilda människor i dess följd får betala. Det är en roman om flygtrafiken och data-tekniken och den illusion om gemenskap de skapar.

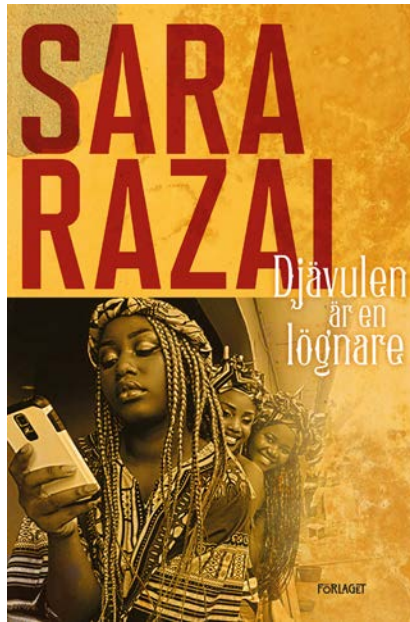
Terminal ställer läsaren inför frågan: Vad hjälper det en människa om hon står i kontakt med alla hela tiden men aldrig möter någon på riktigt?

Sara Razai

A portrait of Sara Razai, a woman with light brown hair, wearing a black leather jacket over a colorful patterned top and large gold hoop earrings. She is sitting on a dark couch, looking slightly to the side with a gentle expression.

Sara Razai föddes 1979 i Kristinestad. Razai är lärare i svenska som andraspråk i Helsingfors och debuterade år 2012 med romanen *Jag har letat efter dig*, om mötet mellan 26-åriga Annika och den 19-åriga bostadslöse flyktingen Samim. I *Djävulen är en lögnare* skriver hon om ämnen som etnicitet, religion, klass och tillhörighet.

Djävulen är en lögnare

I Sara Razais andra roman *Djävulen är en lögnare* möter vi två flickor på gränsen till vuxenlivet.

Hope och Meri är bästa vänner. De växte upp tillsammans i Helsingforsförorten Gårdsbacka, och tog hand om varandra medan deras mammor var upptagna med att vara vilda och vackra.

När Hope och hennes mamma Gloria deporteras från Finland och hamnar i Kamerun igen, i mormors hus i stadsdelen New Bell i Douala, förändras allt. Medan Gloria envist biter sig fast vid drömmen om Europa har Hope allt svårare att veta vad hon egentligen vill. Kvar i Gårdsbacka är Meri lika håglös och chattmeddelandena till Hope är hennes livlina. En dag i november ställs allt på sin spets. Meri befinner sig plötsligt ute på en irrfärd i förorten med en barnvagn, eftersom Jade dumpat sitt barn hos henne klockan sju på morgonen och vägrar svara i telefon. Meri rör sig under dagen mellan Gårdsbacka och Östra centrum på jakt efter Jade. Samma dag i New Bell fattar Gloria ett beslut att åka tillbaka till Europa. Det gör Hope förtvivlad.

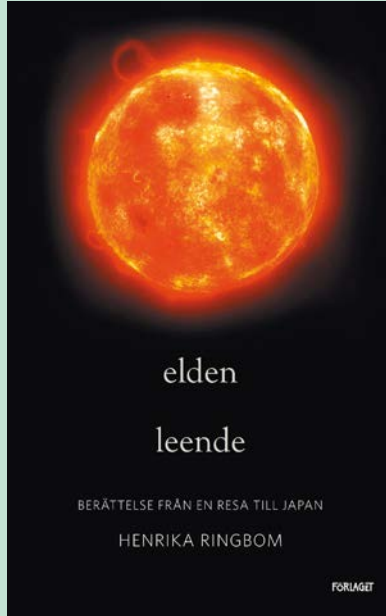
Djävulen är en lögnare är en berättelse om brutala uppbrott, om livsval och drömmar i en föränderlig värld, om det sköna och det svåra i att vara bästa vän, dotter och mamma.

Henrika Ringbom

Henrika Ringbom, född 1962, bor i Helsingfors och är verksam som författare och översättare, särskilt av finsk lyrik. Hon debuterade 1988 med diktsamlingen *Båge* och har sedan dess gett ut ytterligare sju verk, både poesi och prosa. Den japanska kulturen och litteraturen har sedan länge fascinerat henne. Hennes senaste bok, diktsamlingen *Öar i ett hav som strömmar*, nominerades till Runebergspriset. Hennes dikter har översatts till bland annat engelska, tyska och italienska.

Elden leende

*Här sitter jag nu på ett ryokan i Kyoto och väntar på en
japansk poet som bjudit mig hem till sig på lunch.
I Finland är det påsk, långfredag.
För tio år sedan på långfredagen 2002 var jag nyopererad
och fick lämna sjukhuset.
Jag var trött på ett helt annat sätt än nu och så i min morgon,
början skulle jag skriva, av något jag inte hade en aning om.
Jag har kommit en lång väg.
Jag är trött och det blåser och är ruskigt ute.
Men hit har jag kommit, därifrån hit.
Jag önskar att jag skulle ha kunnat tala om det för mig då.
Att jag skulle leva tio år senare, att jag skulle ha blivit frisk och
ännu känna mig ganska ung, att jag skulle få skriva och resa.
Här är jag nu, till Kyoto har jag kommit, hitskickad
som en rekyl på de svåra vårarna.
Jag är ganska lyckligt lottad och tycker mig veta en hel del om vem jag är,
fast någon på natten i en dröm frågade: "Vem är du?"*

Henrika Ringboms poetiska essä utgår från en resa till Japan, en förso-
ningsresa, en livsförändringsresa. Men det börjar långt tidigare, med en
pappa som på väg till Japan förlorar sin egen pappa, en liten flicka som firar sin
åttonde födelsedag i kimono och en mamma som av misstag dricker sig berusad
på sake. Det hinner gå fyrtio år innan flickan bokar biljett till sin längtans land.
Inte heller då kommer hon iväg, för marken skakar under Stilla oceanen och en
våldig våg sköljer in över den japanska östkusten. Men japanerna visar ännu en
gång prov på hur man kan skapa mening av förödelsen och utan stora gester
igen bygga upp sitt liv. Allt som finns kommer att förgås – desto större skäl att
skåla i risvin när körsbärsblommorna slår ut.

Mötet med Japan blir transformerande och ger livet ett djup som bottnar i just
den insikten: det gäller att ta vara på det som finns så länge det finns.

Tove Jansson

Den första mumimboken, *Småtrollen och den stora översvämningen* utkom 1945. Tove Janssons egentliga genombrott som barnboksförfattare kom år 1948 med *Trollkarlens hatt* som snabbt översattes till engelska och banade väg för Mumintrollens internationella spridning.

I dag är hon en av Finlands mest älskade författare och konstnärer och hennes magiska historier fortsätter att fascinerar människor i alla åldrar världen runt.

Kometen kommer

Det är sommar i Mumindalen. Muminpappan sitter på verandan och Muminmamman ordnar snäckskal runt rabatterna. Allting är som vanligt, men en dag upptäcker familjen ett märkligt sken på himlen. Enligt Bisamrättan är det en komet som närmar sig jorden. Det röda ögat på himlen blir större för varje dag, och snart packar alla små knytt ihop sina saker och flyr. Men Mumintröllet och Sniff är nyfikna och beger sig istället rakt ut i farligheten för att ta reda på vad det är som händer.

Trollkarlens hatt

I *Trollkarlens hatt* beger sig Mumintröllet, Snusmumriken och Sniff ut på äventyr. Uppe på en bergstopp hittar de en mystisk svart hatt som visar sig ha magiska krafter. Allt som placeras i hatten förvandlas: äggskal till rosa moln som man kan sitta på, Muminhuset till en djungel. Men en dag händer något förfärligt; Mumintröllet gömmer sig i hatten och när han kommer ut igen har han förvandlats till en motbjudande varelse som ingen känner igen – utom en mamma.

Trollkarlens hatt är Tove Janssons tredje bok om Mumintröllen. Det är en underbar och spännande saga om en sommar som Muminfamiljen aldrig glömmet.

Minna Lindeberg

Minna Lindeberg, född 1968, debuterade med *Panterns språng* (1991). Hon har bland annat gett ut de hyllade bilderböckerna *Lo. Fridlyst* (2009) och *Allan och Udo* (2011) i samarbete med Linda Bondestam.

Lindeberg och Bondestam nominerades till Nordiska rådets pris för barn- och ungdomslitteratur år 2013 för *Allan och Udo*. *Lo. Fridlyst* valdes till utställningen *Outstanding Books for Young People with Disabilities* år 2011.

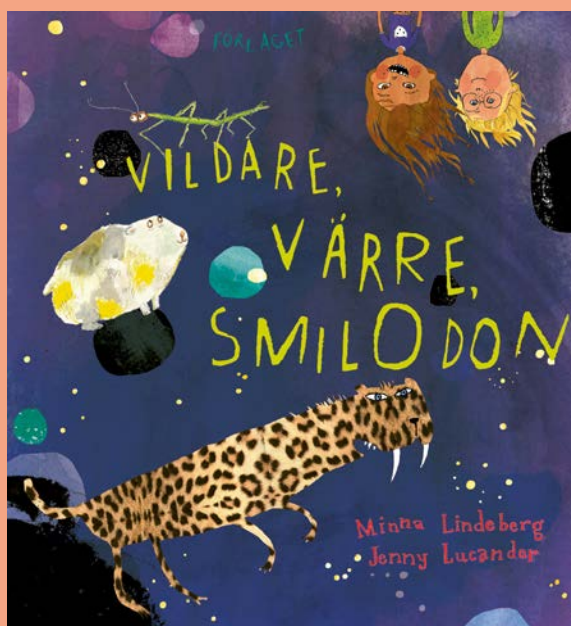

Jenny Lucander, född 1975, är grafiker och barnboks-kreatör som arbetat med bilder på heltid sedan 2005. Lucander illustrerar både barnböcker och läromedel och jobbar dessutom med tidningar och reklambyråer i Finland och utomlands. Lucanders bilder kännetecknas av den känsliga blyertslinjen. Hon kombinerar gärna linjeteckning med gouache, akvarell och olika papper.

Jenny Lucanders och Sanna Tahvanainens bilderbok *Dröm om drakar* är nominerad till Nordiska rådets pris för barn- och ungdomslitteratur år 2016.

Jenny Lucander

Vildare, värre, Smilodon

Om vandrande pinnar kan följande sägas: man vet inte hur länge dom har funnits på vår jord. Men det är länge. Man tror att dom är kvistar men plötslig går dom sin väg eller faller ut sina vingar och flyger upp. Då vet man att dom lever.

På lekis är Annok Sarri och Karin Bergström lejon i bur. De andra vill att de ska komma fram. Då kastar Annok en docka i spegeln och allting går i tusen bitar. Karin vill trösta men Annok måste ut och lugna sig. Med en vuxen.

För Karin finns det inte mycket att göra utan Annok. Och hon kommer inte tillbaka, utan flyttar långt bort: till Karigasniemi, Utsjoki, Lappland.

Den här boken handlar om en liten blyg iakttagare som blir varm av att bli sedd. Om dagispersonal som inte förstår och föräldrar som inte passar in. Om barns maktlöshet inför stora förändringar. Och om att ingenting nånsin kan försvinna helt och hållet. I synnerhet inte vänskap.

Minna Lindebergs och Jenny Lucanders första gemensamma bilderbok är innerlig, klok och vild i hjärtat.

*Smilodon försvann
egentligen
inte alls.
Den bara förändrades.
Till lo, lejon och norsk skogskatt.*

Annika Sandelin

Annika Sandelin, född 1972, är författare och bibliotekarie. Hon debuterade 1999 med *Dikter om öden och döden* tillsammans med Stella Parland och har sedan dess skrivit flera böcker, varav de flesta för barn. Annika Sandelin nominerades till Nordiska rådets barn- och ungdomslitteraturpris 2014 för *Råttan Bettan och masken Baudelaire* tillsammans med illustratören Karoliina Pertamo.

Pinsamt och livsviktigt

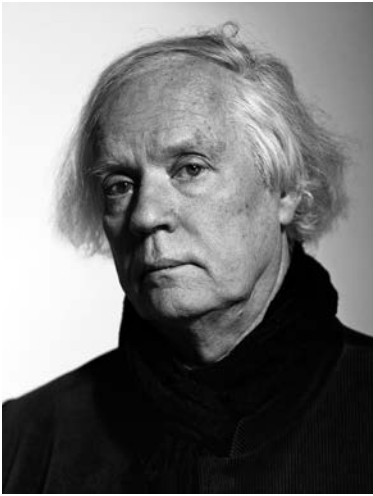
Ibland tänker jag att det skulle vara mycket lättare att vara pojke. Pojkar brukar inte ha problem med kompisar och alla verkar kunna leka med alla. Dessutom springer de mest omkring och har inte en massa jobbiga hemligheter. De behöver inte oroa sig för att deras bröst borde börja växa och de behöver aldrig få mens. De behöver inte ens föda barn.

I Pinsamt och livsviktigt fyller Yoko elva år. Yoko har en mamma som är sjukt pinsam, och en pappa som är snällast i världen men som kokar korvar tills de spricker och Yoko måste skämmas inför sina vänner.

I sin nattbok skriver Yoko precis allt. Hon skriver om bästisen Anna som är adopterad och är så arg på sina föräldrar att hon tänker flytta tillbaka till Kina, om Lena, Mirre och Celina som har börjat sminka sig och verkar mycket äldre än alla andra i klassen. Och så skriver hon förstås om söta Daniel som hon gärna skulle villa pussa.

Pinsamt och livsviktigt är den fristående uppföljaren till *Yokos nattbok* som utkom år 2014 – finlandssvenska mellanåldersböcker när de är som bäst. Här finns de bekanta miljöerna, de starka familjebanden, humorn, suget att läsa vidare och den absoluta solidariteten med Yoko. För att göra läsningen än mer lockande har Linda Bondestam illustrerat båda böckerna.

Ulf Stark

Ulf Stark, född 1944, hör till Sveriges bästa och mest älskade författare. Stark debuterade som barnboksförfattare år 1975 med *Petter och den röda fågeln*. Hans stora genombrott kom år 1984 då han vann Bonniers Juniorförlags barnbokstävling med *Dårfinkar och dōnickar*. Sedan dess har han gett ut närmare hundra böcker för barn och unga som översatts till ett trettioåtal språk. Stark har mottagit många pris, bland annat Astrid Lindgren-priset 1993 och August-priset 1996.

Linda Bondestam, född 1977, har utbildat sig till illustratör på Kingston University i Storbritannien. Bondestam har illustrerat tiotals barnböcker både i Finland och utomlands, och hör till de mest framstående barnboksillustratörerna i Norden. Bondestam har nominerats till Finlandia Juniorpriset två gånger, Astrid Lindgren Memorial Award 2010 och 2011 och Nordiska rådets barn- och ungdomslitteraturpris 2013.

Linda Bondestam

Djur som ingen sett utom vi

*Smygeln riktar sina två antenner
mot rymdens okända planeter
och ropar vad han heter
För kanske finns, vad vet man,
där uppe någon likadan,
Hallå! Kan inte vi bli vänner!*

Linda Bondestam och Ulf Stark är tillbaka med en diktbok. Den här gången handlar det om osedda djur. Vi får träffa Eskaloppen, Celansetten, Smygeln, Vadfisken och många fler. De lever i en värld där det inte alltid är så lätt att hitta sin plats; Daglingen är oälskad och Klumpantropus känner sig alltför tung, medan Ide-djuret helst vill stanna kvar i sin drömvärld där solen lyser skönt.

Ulf Starks poesi lockar till högläsning och Linda Bondestams lekfulla illustrationer bidrar till bokens innerliga och lite mystiska stämning.

Djur som ingen sett utom vi är Starks och Bondestams fjärde gemensamma verk. Deras senaste bok *Min egen lilla liten* var nominerad till Finlandia Junior år 2014. De har dessutom gjort *Allt det här* (2012) och *Diktatorn* (2010) tillsammans. Deras böcker har översatts till många språk.

Maria Turtschaninoff

Maria Turtschaninoff, född 1977, är en av Finlands mest framstående fantasyförfattare. Turtschaninoff debuterade med *De ännu inte valda* år 2007. Hennes ungdomsroman *Maresi* belönades med Finlandia Junior 2014 och har utkommit i 15 länder. Turtschaninoff har också belönats för romanerna *Arra* och *Anaché*. *Naondel* är hennes sjätte roman.

Naondel

Klostret får aldrig förgäta vad vi genomled, för att skapa en fristad för våra efterföljare, en plats där kvinnor tillsammans kan arbeta och lära. Må minnet av oss leva så länge dessa byggnader står kvar.

Naondel är den fristående fortsättningen på Maria Turtchaninoffs succé-roman *Maresi*. I Naondel får Ursystrarna som grundade det Röda klostret med egna ord berätta sin historia.

Kabira har som ung flicka fått i uppgift att vårda en källa med både goda och onda krafter. Men då hon förälskar sig i visirens stiliga men självupptagna son Iskan avslöjar hon källans hemliga förmågor för honom. Iskan ser genast hur han kan använda källans krafter för sina egna mörka syften, och Kabiras felsteg har fruktansvärda konsekvenser både för henne själv och hela hennes land.

Fångad i Iskans harem får Kabira snart sällskap av andra kvinnor: nomadflickan Garai, krigaren Sulani, drömväverskan Orseola och många fler. Systerskap och endräkt mellan kvinnorna uppstår inte av sig själv. Först då de börjar samarbeta blir en flykt möjlig. Men den har ett pris, både för dem som stannar och dem som flyr.

Sagt om Maresi

"'I am no storyteller,' claims Maresi, this book's narrator. 'I will do my best only to describe what is relevant to my story and leave out everything else.' She makes these claims on the first page, but they are disproved on every subsequent one. For Maresi, along with the book's Finnish author Maria Turtchaninoff, proves to be a riveting storyteller."

SF Said i The Guardian 30.1.2016

Tove Appelgren

Tove Appelgren, född 1969, är regissör, dramatiker och författare. Sedan femton år är hon verksam på Teater Taimine men har också jobbat för Unga Teatern, Wasa Teater och Radioteatern. Den första boken om Vesta-Linnéa kom ut år 2001. Sedan dess har Appelgren skrivit ytterligare fyra böcker om den egensinniga och modiga tjejen Vesta-Linnéa.

År 2008 nominerades Appelgren till Finlandia Junior för *Vesta-Linnéas svartaste tanke*. År 2016 fick hon Svenska Folkskolans vänners kulturpris. Böckerna om Vesta-Linnéa är översatta till tretton språk.

Illustratören **Salla Savolainen**, född 1962, är mest känd som barnboksillustratör, men har också illustrerat läroböcker och tidningsartiklar.

Savolainens bilder är ofta detaljrika, färggranna och humoristiska. Till hennes mest älskade karaktärer hör bilderna av Vesta-Linnéa som hon skapat tillsammans med författaren Tove Appelgren.

Savolainen tilldelades Rudolf Koivu-priset år 2005 och nominerades till H.C. Andersen-medaljen år 2010. Hennes verk har varit utställda både i Finland och utomlands, bland annat på biennalen i Bratislava.

Salla Savolainen

Vesta-Linnéa

Vesta-Linnéa och monstermamman

Neeeeeeeeej! Jag vill inte!

Vilket himla liv. Var kommer ljudet ifrån? Vem är det som skriker?

JAG VILL SJÄLV!

I *Vesta-Linnéa och monstermamman* följer vi Vesta-Linnéa och hennes mamma under en helt vanlig dag. Men just den här dagen går allting åt pipan. Problemen börjar genast på morgonen när Vesta-Linnéa inte vill inte dra på sig strumpbyxor-na trots att hon kan. Motgångarna hopar sig under dagens lopp, och så småningom förvandlas mamma till en rasande monstermamma.

Vesta-Linnéa och monstermamman är en humoristisk och varm berättelse om vardagliga konflikter som växer till sig, och om att också mammor ibland blir så arga att de förvandlas till monstermammor.

Sov nu, Vesta-Linnéa!

Gå och lägg dig, gå och lägg dig, gå-och-lägg-dig!

Tove Appelgren och Salla Savolainens andra bok om Vesta-Linnéa handlar om att inte kunna sova. Vesta-Linnéa försöker tappert sova i sin egen säng, men den läskiga brunshäxan som kommer tillbaka i hennes drömmar natt efter natt gör det omöjligt att sova lugnt. Helst skulle Vesta-Linnéa ligga i mammas sköna säng, men mammor behöver också sova ...

I *Sov nu, Vesta-Linnéa* beskriver Tove Appelgren barn som inte kan sova och deras utvakade mammor på ett okomplicerat och trovärdigt sätt. Salla Savolainens färgstarka bilder bidrar till stämningen och öppnar upp för nya tolkningar vid varje läsning.

Vesta-Linnéa och gosnosen

I den tredje boken om Vesta-Linnéa beskriver Tove Appelgren både barns och vuxnas längtan efter ett litet mjukt djur att ta hand om.

Vesta-Linnéa tar reda på allt om hundar, tjatar, argumenterar och lyckas till slut övertyga sin mamma om att familjen ska skaffa en hund. Först går allting bra, men vad beror Viktors häftiga snuva på?

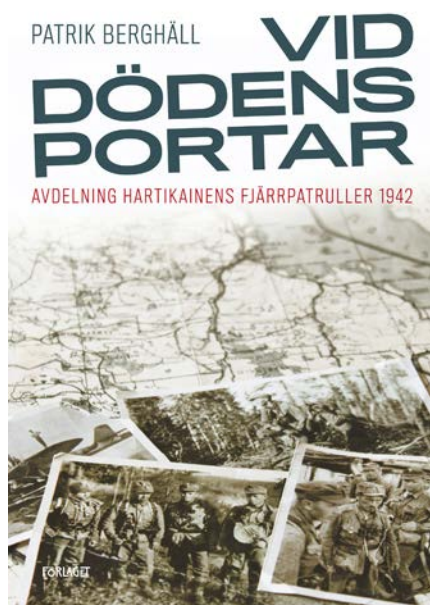
I *Vesta-Linnéa och gosnosen* beskriver Appelgren träffsäkert en liten flickas längtan, glädje och besvikelse. Som vanligt förtydligas texten av Salla Savolainens humoristiska och sympatiska bilder.

Patrik Berghäll

Patrik Berghäll är född 1973 i Ekenäs, och nu bosatt i Åbo. Berghäll debuterade år 2013 med boken *I Fjärrpatrullerna, Karl-Johan Norrgårds 13 patrullfärder med Avdelning Kuismannen 1941–1944*. Patrik Berghäll arbetar som vildmarksguide och gillar att skriva fackböcker, och att idka friluftsliv – året om.

Vid dödens portar

Avdelning Hartikainens fjärrpatruller 1942

Flygvapnets fjärrpatrullenhet, avdelning Hartikainen, hör till de mera okända historierna inom den finska krigshistorien. Avdelningen existerade endast sommaren 1942, och hann under den tiden sända ut fem fjärrpatruller till Sovjetunionen för att spana på bland annat fiendens flygbaser, och rapportera om sina iakttagelser hem till Finland.

Den längsta patrullfärden leddes av Mannerheimriddaren, översergeant Antti Vorho. Vorhos patrull var ute på uppdrag i 56 dygn och gick till fots över 500 kilometer. Under de dygna hann patrullen både råka i eldstrid med förföljande ryska patruller, lida svält och närapå tappa modet. Men bara närapå för alla fyra patrullmedlemmar klarade sig hem till Finland med livet i behåll.

Vid dödens portar innehåller grundfakta om avdelning Hartikainen, hur enheten uppkom och varför. Bildmaterialet i boken har aldrig tidigare publicerats.

Patrik Berghäll fungerar som överlevnadsinstruktör och vildmarksguide. *Vid dödens portar* är hans andra fjärrpatrullbok. Debuten *I fjärrpatrullerna – Karl-Johan Norrgårds 13 färder med avdelning Kuismanen 1941–1944* utkom 2014.

Ted Forsström

Ted Forsström, född 1983, är känd som komiker, radioprofil och författare. Han skriver humor för radio, teve och teater. Forsström har, tillsammans med Kaj Korkea-aho, skapat fenomenet Pleppo, för vilket de tilldelades Kulturfondens framtidspris år 2012. Tillsammans med Korkea-aho har han gett ut *Pleppoboken* (2011). Forsström är också tillsammans med Korkea-aho aktuell i den populärna podcasten Ted & Kaj.

Teds sista ord

Alla goda ting kommer i tre: vise män, musketörer, bockar. Och numera också ordböcker.

Ted Forsström – mannen som återuppfann ordvitsen – och det sexiga geniet bakom *Teds Nya Ord* och *Teds Nyare Ord*, är nu tillbaka med *Teds Sista Ord*. Till skillnad från George R. R. Martin skriver Ted färdigt det han påbörjat – äntligen får vi closure i bokhyllan med en komplett och avslutad ord-trilogi!

Teds Sista Ord är helt enkelt några ord till som borde finnas enligt Ted Forsström. *Teds Sista Ord* innehåller mer än 100 påhittade, oafterhärmliga ord med tillhörande underfundiga exempelmeningar. Vissa ord pryds dessutom av tjusiga illustrationer av Patricia Forsström, Teds ogifta syster.

Den perfekta gåvoboken för alla som uppskattar språkliga finurligheter!

IMAMMA MIA! (imam + mamma mia!)

Det man utbrister när det kommer fram att någon är religiös. Imamma mia! skrek Nancy när svarta stearinljus och en offerget plötsligt plockades fram under parmiddagen.

LANDFÅDD (land + andfådd)

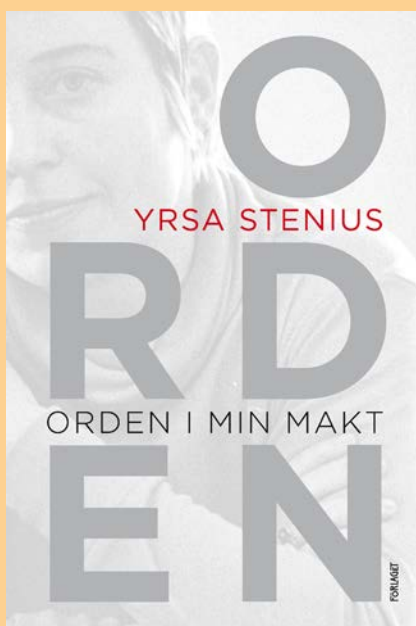
När man blir trött på ett helt land. Jag blir helt landfådd av vår riksdag. Jag ska flytta till Cypern och börja producera getost istället!

Yrsa Stenius

Yrsa Stenius, född 1945, var chefredaktör för Studentbladet 1968, redaktionssekreterare och chefredaktör för Arbetarbladet (Svenska Demokraten) i Helsingfors 1969–79, kulturchef på Aftonbladet i Stockholm 1979–82 samt chefredaktör på samma tidning 1982–87. Därefter var hon i huvudsak fri skribent i tjugo år tills hon utsågs till Allmänhetens Pressombudsman (PO) 2007 tills hon gick i pension 2011. Hennes senaste bok *Taxar, kärlek och sorg* (2007) mottogs med entusiasm i både Finland och Sverige.

Orden i min makt

Den 7 maj 2007 är Yrsa Stenius 62 år gammal. Hon är väletablerad författare och journalist, disponerar fritt sin tid och har tänkt fortsätta med det så länge hälsan står henne bi. Då blir hon erbjuden det prestigefyllda arbetet som Allmänhetens Pressombudsman som granskar anmälningar om brott mot god publicistisk sed i pressen. Hon låter sig lockas (efter att ha hittat en pålitlig dagmatte åt sina älskade taxar), och livet tar en ny riktning.

Framför henne ligger en stormig tid. Det svenska journalistsamfundet har mycket makt och hårda nypor.

I *Orden i min makt* berättar Yrsa Stenius om vägen till den omtumlande finalen, börjande från det turbulenta 1960-talet och tiden som chefredaktör först på Studentbladet och senare på Arbetarbladet i Helsingfors, därefter som kulturchef och slutligen chefredaktör på den stora svenska kvällstidningen Aftonbladet. Vi får möta många kända personligheter på vägen, från Urho Kekkonen och Mauno Koivisto till Olof Palme, från P.O. Enquist och Claes Andersson till Ulf Sundqvist.

Yrsa Stenius har bott i Sverige största delen av sitt yrkesliv men även kontinuerligt varit verksam som författare och debattör i Finland på båda inhemska språken. I Sverige är hon känd för sitt karakteristiska dubbelperspektiv på händelser och skeenden i kultur och samhälle, frukten av hennes finska tillhörighet parad med en god förankring i svensk samtid. I denna bok om livet som journalist och opinionsbildare låter hon detta dubbla perspektiv blomma ut för fullt.

Lusten att skapa och leva

Utställningen *Tove Jansson – lusten att skapa och leva* lyfter fram Tove Jansson som bildkonstnär: en sida som ibland hamnat i skuggan av hennes roll som älskad barnboksförfattare och skapare av Mumindalen. Via verk från hela hennes karriär visas den sida av Jansson som för henne själv var viktigast, och som löper som en röd tråd genom hela hennes liv parallellt med berättelserna.

Katalogen hör ihop med en utställning kurerad av Ateneum som kommer att visas på olika håll i Norden och Storbritannien. Utställningsturnén startar den 22 oktober på Millesgården i Stockholm. Förutom utvalda bilder från utställningen innehåller katalogen introduktions- och bakgrundstexter om Janssons karriär som bildkonstnär. För texterna står bland annat Tuula Karjalainen som kurerat Ateneums Janssonutställning, samt den brittiske journalisten och seriekännaren Paul Gravett.

FÖRLAGET

FÖRLAGET - ETT INITIATIV OCH ALTERNATIV
MED GLOBAL FÖRANKRING SOM SÄTTER FÖRFATTARNA,
ILLUSTRATÖRERNA OCH LÄSARNA I CENTRUM.

SARA EHNHOLM HIELM
Förläggare
sara@forlaget.com
+358 40 170 6644

TAPANI RITAMÄKI
Förläggare
tapani@forlaget.com
+358 40 170 8010

FREDRIK RAHKA
Verkställande direktör
fredrik@forlaget.com
+358 40 838 8246

ANDREA SVANBÄCK
Marknadsföringschef
andrea.svanback@forlaget.com
+358 40 527 8910

JONAS FORTH
Digitala tjänster
jonas@forlaget.com
+358 50 542 9986

AMANDA MANNSTRÖM
Trainee
amanda@forlaget.com
+358 40 512 8085

DESIGN
Kobra agency

PÄRMENS ILLUSTRATION
Sanna Mander

FOTOGRAFER
Ulla-Majja Holmfors-Andtbacka, Tove Appelgren, Jacob Forsell,
Ted Forsström, Mats Holmqvist, Johanna Karttunen, Sofia Lindeberg, Jenny Lucander,
Laura Malmivaara, Leena Pitkä, Thure Sandelin, Niklas Sandström,
Stefan Tell, Vesa Väärä

TRYCKERI
Grano

Förlaget

@ForlagetM

forlagetm

WWW.FORLAGET.COM

”

Om denna
katalog har någon
mission att fylla, så vore
det kanske främst om den
kunde locka, förmå eller lura
någon att läsa någon av
böckerna i den.

THOMAS WARBURTON
– efter 30 000 sidor

